

De belofte aan Maria

Periodethema: De belofte vervuld!

Lukas 1: 26-56

a. De engel Gabriël komt bij Maria (Luk. 1: 26-29)

UITLEG VAN DE TEKST

Lukas verbindt deze geschiedenis met de voorafgaande. De 'zesde maand' verwijst naar Elizabet (Luk. 1: 24 en 36). Gabriël (betekent 'mijn kracht is God') wordt, zo zegt Lukas nadrukkelijk, van God gezonden. Sterker dan bij de aankondiging van de geboorte van Johannes wordt er op gewezen dat de Heere Zelf nu Zijn engel zendt. Niet, zoals bij Zacharias, naar het centrum van het volksleven (de tempel te Jeruzalem), maar naar een plaats ver in het noorden. Galilea betekent 'landstreek'. Nazareth betekent 'bewaker' (ook wel 'jonge spruit').

Hij wordt gezonden naar een 'maagd'. Het door Lukas gebruikte woord verwijst naar een ongehuwd (waarschijnlijk vrij jong) meisje (hij zegt niet 'vrouw'). Ze is wel ondertrouwd met een man genaamd Jozef (de HEERE moge mij toevoegen). Deze ondertrouw is vergelijkbaar met wat wij verloving noemen. Om deze verbinding te beëindigen moest, net als bij een huwelijk, een scheidbrief worden geschreven. Het gaat om een reële verbinding die zou leiden tot een huwelijk (een huwelijkscontract). Jozef is uit het huis van David. Anders dan bij Elizabet vermeldt Lukas de afkomst van Maria niet. Wel herhaalt hij dat ze maagd is. Door haar ondertrouw met Jozef is ook zij nu uit het huis van David. Lukas geeft haar naam: Maria (van hebr. Mirjam 'zee', ook wel 'bitter, bedroefd'). De engel groet haar. Dat is opvallend, want doorgaans worden engelen opgemerkt en als dat tot schrik leidt, stellen ze degenen die ze bezoeken gerust (Richt. 6 en 13, Luk. 1: 13). Hier trekt de engel haar aandacht met deze groet. 'Chaire' is een normale groet die tege-

lijk een heilwens is. Het bekende lied 'Avé Maria' is afgeleid van deze groet. 'Verheug u' kun je ook vertalen. Opvallend is dat hier één van de meest voor-aanstaande engelen de kamer binnenkomt, terwijl in de woorden het Maria is aan wie eer wordt gebracht. Hij noemt haar de begenadigde. De vorm is een perfectum (voltooid verleden tijd). Het gaat om een genade die ze al (zonder het te weten) ontvangen heeft. Hij verzekert haar dat de Heere (Gr. Kurios wat voor Joden de aanduiding was van de verbondsnaam van God) met haar is. Boaz (Ruth 2: 4) begroet op deze wijze zijn werknemers. Ze is gezegend onder de vrouwen. Deze aanduiding is bijzonder, omdat het nadrukkelijk verwijst naar het vrouw-zijn van Maria. Hier wordt al duidelijk dat ze vooral als vrouw (straks als moeder) een bijzondere positie inneemt. Maria is zeer onder de indruk van zowel de verschijning als de begroeting door de engel. Het meest nog vanwege de begroeting. Op zichzelf begrijpelijk, want er worden grote woorden gesproken tegenover een gewone, jonge vrouw. Letterlijk staat er dat ze in verwarring was. In zichzelf overlegt ze wat de betekenis van deze begroeting mag zijn.

TER OVERWEGING

- Er ligt in de woorden van Lukas een nadruk op het 'gezonden zijn door God' van de engel Gabriël. Het geeft ruimte om met de kinderen te spreken over het initiatief van de Heere God tot redding van zondige mensen. Zijn engel komt om de geboorte van Zijn Zoon aan te kondigen. De Heere is de grote Zender, Die nog steeds dienaren uitzendt die redding verkondigen.
- De verwijzing naar het huis van David betekent dat hier het begin van de vervulling van Gods be-

loften aangaande de grote Zoon van David (2 Sam. 7) is. Ook kan gewezen worden op Ps. 89. Alles wat de Heere aankondigt te zullen doen, zal gebeuren. Daar hoeven we niet aan te twijfelen.

- Zelfs de engel Gabriël lijkt onder de indruk van de positie van Maria. Hij mag dag en nacht de Heere dienen. Toch proeven we in zijn woorden dat hij de taak van Maria als een buitengewone genade ziet. Als een engel onder de indruk is, zullen wij het niet zijn?

b. De aankondiging van de geboorte aan Maria (Luk. 1: 30-35)

UITLEG VAN DE TEKST

De engel ziet de overweging en aarzeling bij Maria en stelt haar gerust. 'Vrees niet.' Woorden die vele malen in de Bijbel worden uitgesproken wanneer vrees mensen raakt als ze iets van de Heere zien. 'U hebt genade bij God gevonden' is min of meer al gezegd, maar maakt duidelijk dat Maria voor de Heere een bijzondere plaats inneemt. Dat wordt uitgelegd in vers 31. 'U zult bevrucht worden en een Zoon baren.' De engel spreekt hier uitgebreider dan bij Zacharias (Luk. 1: 13). Blijkbaar wil hij benadrukken dat er sprake zal zijn van een werkelijke zwangerschap die uitloopt op een geboorte. 'Gij zult Zijn naam heten Jezus.' Niet Jozef of Maria zal een naam voor hun Zoon bedenken, net zo min als Zacharias en Elizabet dat deden. De naam Jezus is een Griekse vorm van de Hebreeuwse naam Jozua (Joz. 1: 1) en betekent 'God redt.' Een naam die uitsprekt wat God in en door Hem zal doen. Dat de Heere zo is en handelt is geen 'wishful thinking', maar wordt ons verkondigd door God Zelf, ook in deze naam. 'Hij zal groot zijn.' Niet zoals bij Johannes 'voor de Heere' (Luk. 1: 15). Hij is groot in Zichzelf. 'Hij zal de Zoon van de Allerhoogste genaamd worden.' De nadruk ligt niet op het feit dat Hij dat is (dat ook), maar vooral dat mensen Hem als zodanig zullen erkennen. Denk aan Petrus die uitsprekt dat Hij de Messias is, de Zoon van de levende God (Matth. 16: 16). Hij zal de troon van Zijn vader David ontvangen. Niet voor niets had Lukas al vermeld dat Jozef en Maria behoren tot het huis van David. Zij hebben geen enkele regeermacht meer. Hij zal Koning zijn over het huis van Jakob. Daniël mocht zien dat alle koninkrijken eens zullen verdwijnen en het Koninkrijk van de Allerhoogste eeuwig zal zijn (Dan. 7). In Hem vindt de belofte van 2 Sam. 7: 12-16 haar vervulling. Jezus is de Messias, omdat Hij de Zoon van de Allerhoogste is. De belofte van een eeuwigdurend koningschap horen we o.a. in Jes. 9: 5-6; Dan. 2: 44; 7: 13-14. Heerschappij zonder einde is een belangrijk kenmerk van het Messiaanse Koninkrijk. Tenslotte wordt het Koninkrijk van Christus overgedragen aan de Va-

der en zo zal de eeuwige heerschappij voor altijd verzekerd zijn.

Dit alles is voor Maria niet gemakkelijk. Haar vraag is nadrukkelijk geen vraag naar een bewijs van dit alles, zoals bij Zacharias. Hij vraagt 'hoe hij dit (zeker) weten kan'. Dat is een vraag uit ongelof. Maria zit veel meer met de vraag hoe dit alles gestalte zal krijgen. Hoe zal ze een zoon ontvangen zonder het bekennen van een man? De engel verwijst haar naar de Heilige Geest. Zijn kracht zal over haar komen. Hier wordt hetzelfde woord gebruikt als later bij de discipelen (Hand. 1: 8). De kracht van de Allerhoogste zal haar overschaduwen. Hier is geen sprake van een verwekking zoals wij die kennen, maar wordt nadrukkelijk verwezen naar de kracht van God waardoor deze zwangerschap zal ontstaan. Daardoor zal dit Kind een Heilige zijn. Hij hoeft niet, zoals zondige mensen, geheiligd te worden, maar Hij is heilig. Hij is de Zoon van God en niet de Zoon van Jozef. De wonderlijke genade voor Maria is dat zij wel de moeder van deze Zoon is.

TER OVERWEGING

- Aan de ene kant wordt nadrukkelijk duidelijk gemaakt dat Maria, mens van vlees en bloed, een Zoon van vlees en bloed zal baren. De Heere Jezus is werkelijk Mens zoals wij dat zijn. Zoals wij een poosje in de baarmoeder waren, zo ook Hij. Ook voor onze ongeboren kinderen is Hij de Borg. Waar zij zijn, is Hij ook geweest. Juist omdat Hij werkelijk mens was, kon Hij ook voor zondige mensen de straf op Zich nemen. Het lijkt me niet goed om al te dogmatisch met de kinderen over dit alles te spreken, terwijl het goed is als nadrukkelijk naar voren komt dat Hij werkelijk mens was zoals wij.
- Aan de andere kant laat Lukas er geen misverstand over bestaan dat Hij de Zoon van God is. De vraag van Maria geeft de engel ruimte om uit te leggen dat haar Zoon geboren zal worden zonder inmenging van een man. Hier wordt de eindeloze lijn van ontvangen en geboren worden in zonde doorbroken. Hier is echt een nieuw begin. Deze Mens wordt geboren in reinheid. Hij is heilig. Dit is voor onze redding noodzakelijk.
- Zijn naam ontvangt Hij van Zijn Vader in de hemel. Het is een heerlijke Naam, Die wij niet zouden durven bedenken. Deze Naam betekent dat God redden wil en redden zal door deze Zoon. Het gaat om redding van onze verlorenheid en van de dood. Redding in de zin dat in Hem vergeving van zonden is en verzoening met God.
- Hij zal worden erkend als Zoon van de Allerhoogste. Later zal Paulus zeggen dat 'alle knie zich zal buigen voor Hem' (Fil. 2: 10-11). Met de kinderen kunnen we spreken over het gegeven dat het onderwijs op de zondagsschool mij tot deze erken-

ning wil brengen. De Heere God wil dat ik dat ook zelf erken.

- Hij zal ook Koning zijn. Dat is niet alleen voor de toekomst, maar dat vraagt dat Hij het ook nu, in mijn leven, voor het zeggen heeft. Luisteren we naar Zijn stem? Hebben we in de gaten dat Zijn regering nooit onderdrukking betekent, maar goed voor mij is? Tot mijn voorspoed?

c. Een teken voor Maria (Luk. 1: 36-38)

UITLEG VAN DE TEKST

Hoewel Maria niet vraagt om een bewijs, krijgt ze er min of meer toch één. De engel wijst haar op het bijzondere gebeuren in het leven van haar nicht Elizabeth. De bloedverwantschap tussen de twee maakt waarschijnlijk dat ook Maria van priesterlijke komaf is. De profetie duidt verder op een verwantschap tussen Jezus en Johannes de Doper.

De geboorte van een kind bij Maria is een zeer wonderlijke zaak. Voor de mensen is het gegeven dat Elizabeth een kind verwacht niet minder wonderlijk. Ze werd onvruchtbaar geacht. Ook in haar leven heeft de Heere wonderlijk gewerkt. Ze is reeds in de zesde maand. Het brengt de engel tot de uitspraak dat bij God geen ding (of 'woord') onmogelijk zal zijn. De grenzen en beperkingen die wij ontmoeten als schepselen zijn er niet voor de Schepper. Meer dan eens gaf de Heere leven waar dat niet meer verwacht werd (Sara, de moeder van Simson, Hanna). De waarheid van wat de engel heeft aangekondigd, wordt hier gefundeerd in dat wat bij Elizabeth is gebeurd. Maria buigt onder deze woorden. Ze noemt zichzelf een dienstmaagd (letterlijk 'slavin'). Waar in de geschiedenis mensen vooral op haar het licht hebben laten vallen als 'moeder van de Heere', noemt ze zichzelf dienstmaagd van de Heere. Laat dit alles maar geschieden, zegt ze eigenlijk. De gebruikte vorm is de optativus (wensvorm). Hier is geen sprake van apathische aanvaarding van het lot, maar van gewillige deelname aan de weg die God met haar gaat. Dat is zeker in het begin geen gemakkelijke weg. Maria zal zich gerealiseerd hebben dat haar omgeving dit alles niet voetstoots zou aanvaarden. Haar vertrouwen is gericht op de Heere. Waar Hij leven geeft waar het voor een mens onmogelijk lijkt, zal Hij ook bewaring geven, waar ik denk te zullen vallen.

TER OVERWEGING

- De engel bemoedigt Maria door te spreken over Elizabeth. Vooral in en door de prediking zoekt de Heere ons op en wil Hij ontmoedigde en vaak twijfelmoedige harten ondersteunen. Vaak ongedacht en ongevraagd. Misschien kennen de

kinderen wel voorbeelden van momenten waarop zij of iemand die ze kennen door een woord van God bemoedigd werd.

- De boodschap van vers 37 is niet 'God kan alles'. Zo 'kan' God niet liegen. De nadruk in dit vers ligt op die momenten waar wij onmachtig zijn. De grenzen die ons binden zijn er niet voor onze Schepper. 'We zingen 'groter dan de Helper, is de nood toch niet'. Vanuit die optiek mag dit een bemoedigend woord zijn voor de kinderen.
- Maria zal lang niet alles begrepen hebben. Ze zal lang niet alles overzien hebben. Maar ze is gehoorzaam en legt alles in de handen van de Heere. Zo geeft ze ons een voorbeeld tot navolging. Zo leert ze ons een gebed voor elke dag: 'Mij geschiede naar Uw woord, Heere.' Met de kinderen kan worden gesproken over het vertrouwen op de Heere, ook als de weg die Hij lijkt te gaan niet gemakkelijk is.

d. De ontmoeting met Elizabeth (Luk. 1: 39-45)

UITLEG VAN DE TEKST

Lukas spreekt op de plechtige wijze zoals we die in het Oude Testament (OT) ook wel tegenkomen (opgestaan zijnde). Hij maakt zo duidelijk dat datgene wat hij vertelt meer is dan het verslag van een familiebezoek. Maria spreekt niet alleen haar geloof uit (vers 38), maar handelt er ook naar (vers 39). Ze ziet de verwijzing van de engel Gabriël naar haar nicht Elizabeth (vers 36) als een aanwijzing om daar ook heen te gaan. Ze laat er geen gras over groeien en reist met haast (vers 39). Waarheen? De aanduiding is opmerkelijk. Naar een stad van Juda. Je zou verwachten een stad in Judea, maar dat zegt Lukas niet. Hij legt zo een verband met de beloften die aan Juda gedaan zijn. Aangekomen in het huis van Zacharias, het gezinshoofd, (vers 40) groet Maria haar nicht Elizabeth. Begroetingen waren in het Oosten meestal een uitgebreid ceremonieel. Zeer uitvoerig werd naar elkaars welstand geïnformeerd. Dat de begroeting tussen Maria en Elizabeth 'gedragen' werd door de kracht en de profetische gaven van de Heilige Geest zal blijken bij vers 44 en 45.

'En het geschiedde' (vers 41) is opnieuw een plechtige wijze van spreken die we kennen uit het Oude Testament. Er gebeurt iets bijzonders. Als de groet van Maria klinkt in de oren Elizabeth, springt het kind op in de moederschoot. De aanstaande moeder, Elizabeth, merkt de sterke beweging bij haar kind die optreedt als ze de groet hoort. Onder invloed van de Heilige Geest slaakt Elizabeth een luide vreugdekreet. Daarmee wil vooral gezegd zijn dat de woorden van Elizabeth woorden van de Heere God Zelf zijn. Elizabeth wordt een bode van

de Heere God zoals eerder de engel (Luk. 1: 11v, 1: 26v). Met een sterk, goed hoorbaar stemgeluid roept ze uit: 'Gezegend bent u onder de vrouwen' (vers 42). Deze woorden waren ook al door de engel zo uitgesproken (Luk. 1: 28). Het woord 'zege- nen' betekent letterlijk 'goed spreken over iemand'. Het is het tegenovergestelde van een vloek uit- spreken. God spreekt door Elizabeth goed van Ma- ria en ook van het Kind Dat ze bij zich draagt. Dat laatste is van groot belang. Daar waar de engel nog sprak van een Kind Dat komen zou, mag Elizabeth spreken van een Kind Dat er is. Deze tweede aan- kondiging is voor Maria niet alleen een herhaling van wat de engel heeft gezegd, maar ook de ver- kondiging dat ze, op dit moment, de vrucht in haar buik draagt. In verwondering (vers 43) vraagt Eliza- beth waar ze het aan verdiend heeft dat de moe- der van haar Heere (Kurios) tot haar komt. Eliza- beth voelt zich rijk gezegend in deze ontmoeting. Het woord Kurios is al vaker gevallen en duidt steeds op de Heere God Zelf (1: 11, 15, 16, 28, 32, 38). Ze weet dat dit Kind tevens de Heere Zelf is. Het is voor haar een grote genade dat in Maria de Heere Zelf tot haar komt. Tegelijk mag ook Maria dit alles zien en horen als een bevestiging van de dingen die de engel haar gezegd heeft. Het Kind Dat komen zal, mag ze inmiddels bij zich dragen. Elizabeth spreekt (vers 44) over de sterke bewe- ging in haar buik als de groet in haar oren klonk. Haar kind (Johannes) kon Maria niet zien, maar wel horen. Dit vers is een bevestiging van de woorden gesproken tot Zacharias waarin werd gezegd dat zijn kind 'vervuld zou zijn met de Heilige Geest, ook van zijn moeders lijf aan' (Luk. 1: 15). Ze spreekt een zaligspreking uit over Maria (vers 45). Maka- rios betekent letterlijk welgelukzalig. Met name omdat Maria blij heeft gegeven te vertrouwen op de Heere en wat zij van Hem gehoord heeft. Ze ge- looft Hem op Zijn woord. Elizabeth benadrukt nog eens dat al wat tot haar gezegd is, ook door de Heere zal worden gedaan. Hij maakt Zijn woord waar. Dat mag Maria bevestigd horen uit de mond van Elizabeth.

TER OVERWEGING

- Met de kinderen kan gesproken worden over het gelovig handelen van Maria. Na haar belijdenis van geloof en gehoorzaamheid (vers 38) zien we dat ze ook daarnaar handelt. Ze gaat naar Eliza- beth. Die mens is wijs die het woord hoort en het doet (Matth. 7: 24).
- Maria ontvangt twee dingen in Elizabeth. Ten eerste een bevestiging van datgene wat de engel heeft gezegd. Elizabeth was niet bij het gesprek geweest tussen Maria en de engel. Maria heeft daar ook nog niet over kunnen spreken (ze komt net aan) en toch herhaalt Elizabeth bijna woor- delijk de woorden van de engel Gabriël. Zo be-

vestigt de Heere Zelf, door Elizabeth (door Zijn Heilige Geest), de eerder gebrachte boodschap. De kinderen mag gewezen worden op het gege- ven dat de Heere nog steeds zo werkt. Soms mo- gen mensen individueel vanuit verschillende hoeken dezelfde woorden van de Heere ontvan- gen. Als gemeente mogen we gedurig van Zijn (verschillende) dienaren bevestigingen ontvan- gen van Zijn beloften.

- Daarnaast ontvangt Maria nu de boodschap dat ze inmiddels het Kind bij zich draagt. De Heere heeft Zijn Woord waargemaakt en Elizabeth mag dat verkondigen. We mogen de kinderen voor- houden dat de woorden van Elizabeth (vers 45) de volle waarheid zijn. Wat de Heere zegt, zal Hij doen.
- Beide vrouwen worden in deze ontmoeting geze- gend. Elizabeth is verwonderd dat de Heere Zelf tot haar komt. Met de kinderen kan worden ge- sproken over het wonder dat de Heere telkens (in het gewaad van Zijn Woord) tot ons komt. Ma- ria mag weten dat de Heere opnieuw tot haar kwam. Eerst door de engel, nu door de met Gods Geest vervulde Elizabeth. Zo bemoedigen de vrouwen elkaar en achter dit alles staat de Heere Zelf.

e. De lofzang van Maria (Luk. 1: 46-56)

UITLEG VAN DE TEKST

Maria antwoordt op dit alles met een lofzang (vers 46), het zgn. 'Magnificat'. Letterlijk: 'Hij maakt groot', zo genoemd naar het eerste woord van de Latijnse vertaling ervan). Mijn ziel (Gr. psyche) maakt groot de Heere (Kurios). Ziel is hier een aanduiding van het innerlijk van Maria. Het komt vanuit haar hart. Haar geest (pneuma) verheugt zich in God, haar Zaligmaker (vers 47). Geest wordt hier gebruikt als synoniem van psyche (ziel). De aanhef van dit lied heeft iets weg van het begin van Ps. 103 ('loof de HEERE, mijne ziel'). Hij is haar 'Zaligmaker' (letterlijk Redder). Maria wordt door de Bijbel niet getekend als zaligmaakster, maar ze kent zichzelf als iemand die zalig gemaakt moet worden. Ze moet en mag van Gods genade leven. Hij heeft haar aangezien in haar nederig- heid (vers 48). Hier klinken meerdere dingen mee. Maria heeft geen eigen eer, al behoort ze met Jo- zef tot het huis van David. Ps. 89 en 2 Sam. 7 (de belofte aan David) gaan in vervulling, ondanks de nederige staat van de nazaten van David. Tegelijk betreft Maria het ook op zichzelf. Zij, een jonge onbekende vrouw, zal nu de geschiedenis ingaan als de vrouw die door de Heere werd uitverkoren de moeder van de Heere Jezus te zijn. Wees Eliza- beth haar aan als gezegende onder de vrouwen,

zij wijst op de Heere Die haar zo begenadigd heeft. Maria ziet ook de enorme reikwijdte van dit alles. Het Kind Dat ze mag dragen, zal een zegen zijn voor alle geslachten. De woorden gericht tot Abraham (Gen. 12: 3) worden door Maria belicht vanuit de geboorte van haar Kind. Die is van universele betekenis. De Heere heeft grote dingen gedaan (vers 49) aan Maria. Ze spreekt in de verleden tijd. De boodschap van Elizabeth dat ze het Kind reeds bij zich draagt is overgekomen. Daarom looft ze Hem. Hij is de Machtige. Wie anders zou dit tot stand kunnen brengen. Hij is de Heilige en dat geldt ook Zijn Naam. Zijn barmhartigheid (eleos, ook wel erbarmen, goedertierenheid) is van geslacht tot geslacht (vers 50) over die Hem vrezende. Dat geldt ook in onze dagen, voor ons geslacht. Zijn arm heeft een krachtig werk gedaan (vers 51). Deze beeldspraak herinnert met name aan de uittocht uit Egypte en is symbool voor het krachtdadig heilshandelen van God. Maria legt het uit. Hoogmoedigen (letterlijk staat er 'zij die naar beneden kijken, neerzien op anderen') heeft Hij verstrooid. Zoals een kind een handje zand neemt en kan strooien waar het wil, zo heeft de Heere dat gedaan bij hen die meenden dat het hen niet zou kunnen overkomen. Toegespitst gaat het over de gedachten van hun harten. Hun plannen, beraadslagingen, voorgenomen in hun hart, zijn helemaal door elkaar gegooid. Zoals zij meenden dat het zou gaan, zo gaat het helemaal niet. Machtigen zijn van hun (eigengemaakte) tronen afgetrokken (letterlijk naar beneden gedragen) en nederigen (vers 52) heeft Hij verhoogd. Hongerigen zijn gevoed (verzadigd) met het goede (vers 53), maar rijken heeft Hij met lege handen weggezonden. Maria laat zien dat de Heere in haar ogen patronen van de maatschappij van haar dagen (en ook onze dagen) doorbreekt en dat kan niemand verhinderen. Hij is trouw aan Zijn volk (vers 54). Letterlijk staat er dat Hij Israël heeft teruggenomen. Israël is Zijn knecht (het woord duidt op een jonge dienstknecht en wordt ook gebruikt om een kind aan te duiden). God heeft gedacht aan Zijn goedertierenheid, Zijn erbarmen. God heeft Zijn hart laten spreken, Zijn genade. Dat had Hij ook al aan Abraham beloofd (vers 55). Abraham staat voor de band die God met Zijn volk is aangegaan. Van Zijn kant is die band tot in eeuwigheid. De beloften die Hij daarbinnen gegeven heeft zal Hij ook vervullen. Nu gaat het komen tot vervulling van de grote belofte van dit verbond, de geboorte van de Middelaar. Waar wij niet meer gedenken aan God en Zijn Woord, doet Hij dat wel. 't Is trouw al wat Hij ooit beval' (Ps. 111: 5 berijmd). Lukas eindigt met de mededeling dat Maria drie maanden (tot de geboorte van Johannes) gebleven is bij Elizabeth en dan terugkeert naar haar huis (vers 56).

TER OVERWEGING

- Maria bezingt de Heere en Zijn grote daden. We kunnen van hieruit twee dingen bespreken met de kinderen. Ten eerste dat ook wij geroepen worden om de Heere te eren en prijzen. Juist wanneer we zingen voor Hem, tot Hem en over Hem loven we Zijn Naam. We mogen de kinderen leren dat juist in de lofzang de Heere geëerd wordt. De vele voorbeelden uit de Bijbel tonen dit aan (lofzang Mozes, Debora, Hanna, David enz). Ten tweede legt de Heere ons Zelf lofgezangen op de lippen. Maria put veelvuldig uit het Oude Testament om de Heere de lof te brengen. Wanneer we de psalmen zingen die ons worden geleerd, legt de Heere Zelf ons de lof in de mond.
- Maria beseft de grootheid van haar Kind voor haarzelf. Hij is 'mijn' Zaligmaker. De Heere wil ons (de kinderen) leren dit na te zingen. Hij wil ons leren dit mee te gaan zingen met onze ziel en onze geest (van binnenuit). Binnen de zondagschool wil de Heilige Geest ons brengen tot de belijdenis; Hij is mijn Zaligmaker.
- Maria beseft de grootheid van dit Kind voor de geslachten van de aarde. Ze dankt de Heere dat haar naam daarom zalig gesproken zal worden. Meer nog dankt ze de Heere dat haar Kind tot zegen zal zijn voor alle geslachten. Hier ligt de grond voor het doorgeven van het Evangelie aan alle schepselen van alle tijden. Ook de kinderen behoren tot 'deze geslachten'.
- Maria ziet in dit alles de trouw van God aan Zijn Woord en aan Zijn volk (verbond). Hij komt niet terug op wat Hij beloofd heeft, maar gedenkt aan Zijn barmhartigheid.
- Maria ziet dat de Heere Zijn weg gaat en niet de weg die mensen wijzen of willen. Hoogmoedigen kunnen grote woorden spreken en sterk lijken, de Machtige is de Heere, Die de geschiedenis in Zijn hand heeft. Als daarbij tronen omver zullen gaan, dan is dat zo. Hij regeert (Ps. 91: 1).

GELOOFSLEER

Er wordt gesproken over de ontvangenis door de Heilige Geest (vgl. Heidelbergse Catechismus, vraag en antw. 35):

Wat is dat gezegd: Die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria?

Dat de eeuwige Zoon van God, Die waarachtig en eeuwig God is en blijft, de ware menselijke natuur, uit het vlees en bloed der maagd Maria, door de werking van de Heilige Geest, aangenomen heeft, opdat Hij ook het ware zaad Davids zij, zijn broeders in alles gelijk, uitgenomen de zonde.

Jezus Christus, Immanuël, is de Koning van de Kerk (Nederlandse Geloofsbelijdenis, art. 27):

Van de algemene Christelijke Kerk

Wij geloven en belijden een enige katholieke of algemene Kerk, dewelke is een heilige vergadering der ware Christgelovigen, al hun zaligheid verwachtende in Jezus Christus, gewassen zijnde door Zijn bloed, geheiligd en verzegeld door den Heiligen Geest. Deze Kerk is geweest van den beginne der wereld af, en zal zijn tot den einde toe; gelijk daaruit blijkt, dat Christus een eeuwig Koning is, Dewelke zonder onderdanen niet zijn kan. En deze heilige Kerk wordt van God bewaard, of staande gehouden, tegen het woeden der gehele wereld; hoewel zij somwijlen een tijdlang zeer klein en als tot niet schijnt gekomen te zijn in de ogen der mensen; gelijk Zich de Heere gedurende den gevaarlijken tijd onder Achab zeventuizend mensen behouden heeft, die hun knieën voor Baäl niet gebogen hadden. Ook mede is deze heilige Kerk niet gelegen, gebonden, of bepaald in een zekere plaats, of aan zekere personen, maar zij is verspreid en verstrooid door de gehele wereld; nochtans samengevoegd en verenigd zijnde met hart en wil in één zelfden Geest, door de kracht des geloofs.